

ŽUPNI LIST

ŽUPA KATEDRALA

2. i 3. USKRSNA NEDJELJA

Liturgijska godina "A" Godište XXV., br. 8/2023.

Razmišljanje za 2. uskrsnu nedjelju

Kršćanska vjera počiva na činjenicama. Na početku nisu nikakve legende, nikakve bajke nego činjenice. Nemamo ništa protiv bajki. One su napete i pune životne mudrosti. Nemamo ništa protiv legendi. One često imaju povjesnu srž, otrlike kao priča o Nibelunzima, i one većinom imaju duboko simboličko značenje. Uskrsnuće Isusovo nije nikakva legenda, nego činjenica. Ono nije po-božna bajka nego stvarno dogođena povijest. Postoje svjedoci i neosporni tragovi.

Danas je riječ o svjedocima. Svi su oni objasnili da su vidjeli Isusa, premda je on nekoliko dana prije umro na križu. Oni su ga doživjeli, kako je iznenada bio usred njih, vidljiv, dohvativljiv. S travovima rana raspeća, na rukama, na boku kojeg je vojnik kopljem probio, da bude siguran da je Isus mrtav. Mnogi sumnjuju. Je li stvarno tako? Možda apostoli sebi umišljaju, žalosni zbog strašne smrti svoga učitelja? Toma, jedan od apostola također je bio sumnjičav. Njegova sumnja pomaze nama. Dobro je mnogo toga kritički ispitati. Dopušteno je postavljati pitanja. Kršćanska vjera ne traži slijepu poslušnost. Pitati da bi se bolje razumjelo. Da bi se nesporazumi iznijeli na vidjelo. Ako vjeru vežemo s ljubavlju, tada je jasno: vjera želi dublje razumjeti, jasnije spoznati, da bi mogla bolje ljubiti. Toma sumnja da je Isus uskrsnuo. On zna: mrtvi su mrtvi. Nema se tu šta dirati. Oni se ne vraćaju. Zašto bi Isus bio drukčiji. Samo činjenice mogu suprotno posvjedočiti. I on ih dobiva. Isus se pokazuje njemu. Pokazuje mu ruke, na kojima su tragovi čavala, i otvoren, ali izliječen bok: stavi ruku u moj bok! Toma je svladan. To nije san. On nema halucinacije. Isus je tu. Živ i stvaran. I Toma ispovijeda što mnogi kršćani od tada vjeruju: Gospodin moj, Bog moj! Dobro, već je dvije tisuće godina prošlo.

Mi nismo vidjeli Isusa, nama se nije očitovao. Mi možemo sve to samo vjerovati. I to je za mnoge malo, jer žele znati. Mi nismo također vidjeli Julija Cezara, ni cara Franju Josipa. Bilo bi besmisленo sumnjati da su oni živjeli. Ali oni nisu uskrsnuli. Da je Isus uskrsnuo, protiv svega "normalnoga", to možemo vjerovati samo onima, koji su to doživjeli. Ja držim da oni nisu lagali. Svaki čovjek u Jeruzalemu mogao bi njih pobiti, da je Isusovo tijelo ostalo u grobu. Grob je bio prazan. Njegovi pristaše nisu mogli odnijeti njegovo tijelo. Da je na početku nastala prijevara, oni sigurno ne bi imali hrabrosti i snage, posvuda pričati puni radosti, da je Isus uskrsnuo. Laži ne čine radost. One ne daju oduševljenje koje opažamo na apostolima od Uskrsa. Vjera počiva na činjenicama. Stoga se život može pozitivno izmjeniti. Iluzije nemaju budućnost. Vjera ima budućnost: smrt nije kraj. Život je pred nama. Isus je uskrsnuo. I ostaje kod nas – sve dane.

Vjera ima budućnost: smrt nije kraj

